

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen det er jeg da ked af, for jeg spurgte jo her i anden omgang, om statsministeren vurderede, at den Nicetraktat, der nu foreligger, er et større skridt i retning af union og er mere vidtgående end den Amsterdamtraktat, vi havde en folkeafstemning om for 2½ år siden i maj 1998. Det ville dog være lidt interessant at få oplyst.

Er statsministerens helt tydelige uvilje mod at afholde en folkeafstemning udtryk for, at han har fået et chok efter den 28. september, hvor vi havde folkeafstemning om euroen? Man var som udgangspunkt langt foran i meningsmålingerne, man havde pressen i ryggen, man havde organisationerne i ryggen, og man sad på pengene, og alligevel tabte man, fordi hele debatten og oplysningerne om, hvad det indebar at afskaffe kronen for tid og evighed og gå over til euroen, gjorde, at folk sagde: Her må vi i det mindste lige se tiden an. Og så blev det et nej. Er den virkelige begrundelse, at statsministeren tabte en folkeafstemning, og at han ikke vil tabe flere og ikke vil udsættes for folkets bedømmelse?

Kristen Touborg (SF):

Mit spørgsmål skal ses ud fra en demokratisk synsvinkel. Jeg vil godt spørge, om statsministeren er enig i, at selv om der eventuelt ikke afgives suverænitet i henhold til § 20, kan det af demokratiske årsager godt være relevant alligevel at afholde en folkeafstemning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kender udmærket godt Højesterets dom, og den burde være pligtlæsning for alle, der interesserer sig for EU-området, for den er faktisk ret god og belærende. Men det var ikke det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte ikke om Højesterets vurdering af spørgsmålet. Jeg spurgte om statsministerens vurdering af spørgsmålet. Jeg har ikke anfægtet, at retssystemet anerkender den fortolkning, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse, når man går fra enstemmighedsprocedure til flertalsprocedure i EU, for det er jo den fortolkning, man har fået opbakning til i retssystemet. Jeg spurgte, om statsministeren ikke kan se, at hvis man anlægger den fortolkning og også fremover bliver ved med det, har man reelt helt tømt suverænitetsbegrebet for indhold, og det er altså noget helt andet end det, statsministeren valgte at henvise til i sin besvarelse.

Og så vil jeg gerne spørge statsministeren, hvorfor i alverden man sendte hele Amsterdamtraktaten til folkeafstemning, hvis man delte det synspunkt, statsministeren nu giver udtryk for. Hvorfor nøjedes man så ikke med de tre forholdsvis små delområder, hvor der var reel suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand? Hvorfor var det ikke kun de tre områder, man sendte til folkeafstemning, hvis det ikke også var ud fra en politisk vurdering, man valgte at sende hele Amsterdamtraktaten til folkeafstemning?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 801

5) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren redegøre for sin vurdering af Nicetopmødet – herunder redegøre for, om regeringen finder resultatet tilfredsstillende for Danmark?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er altså lidt forbløffende, for jeg synes, det er sådan, at der i dette folketingsår er indført en ny praksis med, at vi gerne må stille spørgsmål, men vi kan absolut ikke få noget svar.

Og det gør jo altså, at vi bliver nødt til at trække statsministeren herved onsdag efter onsdag, fordi det eneste, vi får svar på, er det, der i første omgang er skriftligt formuleret. Og spørgsmålene hober sig jo op hos os, når vi ikke kan få svar, når vi går i dybden på området.

Derfor må jeg da bare sige til statsministeren, at hvis det er den vurdering, statsministeren fortsætter med at have, at man ikke vil gå ind i nogen dialog, jamen så er det jo, statsministeren står her onsdag efter onsdag med mere og mere detaljerede spørgsmål, og det er altså ikke den facon, det går nemmest på. Derfor vil jeg gerne bede statsministeren om at tage det her mere seriøst og svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Jeg har stillet det her spørgsmål for at få statsministerens vurdering af Nicetopmødet og herunder, om regeringen finder resultatet tilfredsstillende for Danmark. Og jeg kan så se i forhandlingerne, at nogle lande – små lande – mente, at Danmark ikke gjorde nok for at kæmpe for de små landes indflydelse, og jeg vil selvfølgelig også gerne have statsministerens kommentarer